

[Henry Hansen.]

især Aftenskoler. Det tror jeg ikke, der er nogen Fare for. Det vil efter min Mening snarere blive saaledes, at Ungdomsskolen vil virke appetitvækkende, give de unge Lyst til at fortsætte med Tilegnelse af Viden andre Steder. Paa den Maade vil Ungdomsskolen nærmest blive som en Forskole til Højskolerne, til Aftenskolerne og de arbejdstekniske Skoler, som Dansk Arbejdsmands Forbund nu opretter Landet over.

Ungdomsskolens Formaal er at give de unge Forstaaelsen af Vilkaarene for det Erhvervsliv, i hvilket de er indtraadt, og af det Samfund, hvortil de hører, samt at udvide og udbygge deres Kundskaber og derigennem ogsaa bidrage til deres karaktermæssige Udvikling. Ja, det maa være Formaalet. De unge skal forstaa, at de ikke er unyttige og overflødige, at Samfundet har Brug for dem, og at de derfor har Pligt til at dygtiggøre sig, saa at de kan blive værdifulde Led i Samfundet. Der maa bringes en Mening ind i deres Tilværelse. Kan det lykkes at faa Ungdomsskolen til at arbejde, som det efter Formaalet her er angivet, vil den blive en betydelig Faktor i vort oplysende og opdragende Arbejde til Gavn for den unge opvoksende Slægt og derigennem ogsaa til Gavn for Landet som Helhed.

Det er opløftende, at det danske Folk og den danske Rigsdag netop i denne Tid, hvor Dagen og Vejen giver nok at spekulere over, præsenteres for en Række af Lovforslag til Fremme af Oplysningsarbejdet, og at Rigsdagen kan forhandle sig til Rette om disse, saa at de kan vedtages i Enighed. Det borger godt for Danmarks Fremtid. Ungdommen er vort største Aktiv, det er den, der skal bære vort Land ind i Fremtiden. Af dens Karakter, Evner og Dygtighed kan alt afhænge.

Jeg ved, at der er Ønske om, at Lovforslaget undergives en kort Udvalgsbehandling, og jeg skal derfor ved Forhandlingens Slutning tillade mig at stille Forslag om Udvalg. Paa mit Partis Vegne anbefaler jeg Lovforslaget angaaende Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom til velvillig Behandling og Vedtagelse i det høje Landsting.

Stegger Nielsen: Det er et nyt og hidtil uopdyrket Omraade, som nu gennem det Lovforslag, der her er til Behandling, tages ind under Lovgivningen om Ungdomsundervisning. Det er et velmenende Forsøg, der i Kraft af sit gode Formaal bør mødes med Forstaaelse og Tillid. Man søger

nu at løse Problemet: den ufaglærte Ungdoms Dygtiggørelse og Personlighedsudvikling paa Linie med tilsvarende Arbejde over for den øvrige Del af Danmarks Ungdom, saa at der ikke, fordi der intet gøres, opstaar en særlig Klasse af unge, som hverken kundskabsmæssigt eller karaktermæssigt kan klare eller hævde sig i den Konkurrence, der stadig bliver haardere, og derfor let kan udvikle sig til et Samfundselement, som faar den Opfattelse, at de er uden Værdi, som føler sig sat udenfor, og muligvis af disse Grunde let kan glide over i det negative og nedbrydende, til lige stor Skade for dem selv og for det Samfund, de tilhører. Med Henblik paa Fremtiden er dette meget uheldigt. Vi kender ikke denne Fremtid og heller ikke dens Vilkaar, men eet ved vi sikkert, at dens bedste Betyggelse vil være, at saa mange som muligt — ikke mindst blandt Ungdommen — kan fylde en Plads og veludrustede tage den Gerning op, som den enkelte nu engang egner sig for.

Vi har mange Skoleformer i vort Land, og der bliver stadig flere. Men det er rigtigt, at kun for den ufaglærte Ungdom har der ikke været noget bestemt, som særlig tiltrak disse. Megen Fritid havde disse unge — Bude og Arbejdsdrengene —, men de eksisterende Skoler, som vel stod dem aabne, tiltrak dem i Almindelighed ikke. Oftest blev Gadehjørnerne eller mere eller mindre gode Forlystelsessteder Samlingspladser i Fritiden, noget, der i al Almindelighed ikke gav det Udbytte i Dygtiggørelse og Udvikling, som bør være Ungdomstidens Maal, vel oftest — desværre — det modsatte. Skylden herfor bør ikke lægges paa denne Ungdom alene; maaske den største Part bør lægges hos den ældre Slægt, der ikke tilstrækkeligt har haft Øje for dette uløste Problem og endnu mindre har forsøgt at klare det. Man har — og det er ikke helt med Urette — sagt om denne Del af dansk Ungdom, at den har gaaet for Lud og koldt Vand.

Let er Problemet ikke — det skal indrømmes. Der er her Tale om en Ungdom i en vanskelig Alder, vel oftest uden noget bestemt Maal i Sigte, hvad Livsgerning angaar, med en stor Fritid, der drager udad, ofte paavirket af Kredse uden for Hjem og Arbejdssted, der ikke saa nær altid har vendt Tanke og Interesse i den gode og rigtige Retning. Alt dette giver Opgaven et ikke ringe Omfang. Der vil her blive stillet store Krav til en saadan Skoles Indretning, det vil sige: Fag, Aand og hele Liv, om det skal lykkes at faa fat i denne